

РЕШЕНИЕ

№ 625

гр. Варна, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Таня Кунева

при участието на секретаря Мариана Ив. Маркова
като разгледа докладваното от Таня Кунева Гражданско дело №
20223110114898 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, срещу „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. *, установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД за приемане на установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от **16380лв.**, представляваща дължима главница по фактура №*/09.09.2021г., по договор за услуга от 01.06.2021г. за жътва на земеделска продукция за стопанската 2021 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване заявлението в съда – 09.02.2022г., до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена по реда на чл. 410 от ГПК заповед за изпълнение № 1749/21.03.2023 г. по ч.гр.д. №1591/2022 г. по описа на ВРС, 50 състав.

Ищцовото дружество твърди в исковата молба, че с ответника са в трайни търговски взаимоотношения, изразяващи се в извършване на услуга - жътва на селскостопанска продукция от 700 дка на стойност 16380 лв., които били обективирани във фактура от 09.09.2021 г. Сочи се, че въпреки отправените покани ответникът не заплатил задължението си. Твърди се, че на 09.09.2021 г. страните подписали протокол за приемане на извършената работа по договора за услуга. Поради неизпълнението сезирал заповедния съд и поради възражение на ответника инициира исково производство. Претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът не изпраща представител.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявения иск. Не се оспорва, че на 09.08.2021 г. между страните е сключен договор за услуга на жътва с техника и работна сила на

изпълнителя и гориво от и за сметка на възложителя, както и че между страните е подписан протокол за приемане на работата на стойност от 16380лв. Твърди се, че страните са уговорили преизчисляване на цената и издаване на кредитно известие, след което да се извършело отложено плащане на окончателната цена и възложителят да я заплатил когато имал възможност. Твърди се, че е налице забава на кредитора, която го освобождавала от собствената му забава. Възражава, че е налице непълно и некачествено изпълнение на услугата по жътва, тъй като ищецът не е ожънал площ от 700дка и в резултат на некачествена жътва ответникът претърпял загуби. Обосновава, че пшеницата била с примеси над допустимото, както и разпиляната при жътвата поникнала през следващата стопанска година и не дала възможност за развитие на друга селскостопанска култура. Сочи се, че договорът за жътва не съдържал съществена информация по него, поради задължението възниквало след качествено изпълнение от страна на изпълнителя. Оспорва се стойността на извършените дейности в претендирания размер. Изразява готовност за сключване на споразумение. По тези съображения моли за отхвърляне на иска. Претендира разноски.ю

В съдебно заседание ответникът чрез процесуален представител моли а отхвърляне на иска. Сочи че, се в договора липсва ценова и техническа оферта и че същият касае протокола, който е представен по делото. Оспорва да се касае точно за процесната жътва, евентуално че е некачествено ужъната. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът въз основа на събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните счита за установено следното от фактическа страна:

Видно от приобщеното по делото ч.гр.д. № 1591/2022 г. по описа на ВРС, 50 състав, срещу ответника е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК. Срещу заповедта за изпълнение е постъпило възражение от ответникът, поради което са дадени указания за предявяване на иска на заявителя.

Не е спорно между страните, както е прието и с окончателния доклад по делото, че на 09.08.2021 г. между страните е сключен договор за услуга на жътва с техника и работна сила на изпълнителя и гориво от и за сметка на възложителя, както и че между страните е подписан протокол за приемане на работата на стойност от 16380лв.

Видно от представената по делото фактура от 09.09.2021 г., подписана от представляващ „*“ и неоспорена по делото, „*“ ЕООД е издал на „*“ ЕООД фактура на стойност 16380лв. за извършена услуга жътва 2021 г. за 700 дка.

Съгласно протокол за приемане на работата по договор за услуга жътва с гориво за сметка на възложителя от 09.09.2021 г., подписан от представител на „*“ и „*“ ЕООД, чиято автентичност не е оспорена, се установява, че възложителят е приел без забележки извършената от

изпълнителя работа по договор за жътва за 700 дка на стойност 16380лв. и потвърждава задължението си за заплащане на възнаграждение в уговорения срок.

Предвид така установеното, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените искиове намират правното си основание в разпоредбата на чл.422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК вр. чл. 266 ЗЗД. Същите са допустими с оглед предявяването им в предвидения в закона преклузивен едномесечен срок и при наличието на останалите изисквания на ГПК, видно от приложеното ч.гр.д. № 1591/2022 г. по описа на ВРС, 50 състав.

Основателността на исковата претенция е обусловена от следните кумулативни материалноправни предпоставки, а именно: наличието на действително облигационно правоотношение между страните, по силата на което е договорено извършване на услуга - жътва на селскостопанска продукция от 700 дка на стойност 16380 лв., че изпълнението на работата е приета на 09.08.2021 г. в количествено и качествено отношение.

При установяване на сочените обстоятелства ответникът следва да установи, че страните са уговорили преизчисляване на цената и издаване на кредитно известие, след което да се извърши отложено плащане на окончателната цена, както и срока за това, както и че е възразил срещу приемане на работата незабавно, поради забележки в количествено и качествено отношение.

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства се установява наличието на търговски взаимоотношения между страните, в рамките на която се е развила и процесната сделка, която е индивидуализирана по страни, предмет и цена, видно от съдържането на приобщената фактура и приемо – предавателен протокол.

Съгласно трайно установената съдебна практика фактурата може да се приеме като доказателство, установяващо договор за търговска продажба на движими вещи, в случаите, когато съдържа необходимите елементи от съдържанието на сделката.

В случая това сторено, поради което възраженията на ответника за липса на договорни отношения е неоснователно.

Разпоредбата на чл. 264, ал. 1 ЗЗД урежда задължението на поръчващия да приеме извършената съгласно договора работа. Приемането на работата обхваща фактически и правни действия – реално предаване от изпълнителя и получаване от поръчващия на готовия резултат и одобрение на изработеното, изявление, че изработеното съответства на поръчаното. Ако изпълнителят е извършил работата съобразно поръчката на възложителя и същата е без недостатъци, поръчващият е длъжен да я приеме. Ако поръчващият не прегледа работата, или не направи всички възражения, или откаже да приеме изпълнената съобразно договора работа, работата се счита приета, рискът преминава върху поръчващия и за него възниква задължението да плати на изпълнителя уговореното възнаграждение /чл. 264, ал. 3 и чл. 266, ал. 1

ЗЗД/.Поръчващият има право да откаже да приеме работата, ако тя не отговаря на поръчката, например ако е изработена вещ, която е различна от поръчаната, или ако изпълнителят така се е отклонил от поръчката или изработеното има такива недостатъци, че е негодно за договореното или обичайното му предназначение. В този случай поръчващият не дължи заплащане на възнаграждение, има право да развали договора и има право на обезщетение за претърпените от него вреди.

Несъответствието може да се изразява в наличието на явни или скрити недостатъци на извършената работа. При предаване, респективно приемане на работата поръчващият следва да прегледа извършената работа и ако констатира явни недостатъци или отклонения /такива, които са видими при обикновен преглед на работата/ е длъжен да направи възраженията си пред изпълнителя незабавно при предаване на работата или в уговорения в договора срок – чл. 264, ал. 2, изр. 1 ЗЗД. Ако са налице скрити недостатъци или отклонения, които не могат да бъдат установени при обикновен преглед на извършената работа или се появят по-късно, поръчващият следва да направи възраженията си веднага след откриването им или в уговорения между страните срок, освен ако изпълнителят е знаел за недостатъците или отклоненията. – чл. 264, ал.2, изр. 2 и 3 ЗЗД (в този смисъл решение № 231/13.07.2011г. по т. д. № 1056/2009г., ВКС, ТК, II т. о., решение № 23/04.08.2014г. по т. д. № 1938/2013г., ВКС, ТК, I т. о.; решение № 13 от 10.09.2010г. по т. д. № 242/2009г. на ВКС, ТК, II т.о. и други.).

Видно от представения протокол недвусмислено е посочено задължението на ответника, както и услугата, която е извършена. Същият носи подпис на представител на ответника и се ползва с обвързваща доказателствена сила за удостоверените от страната неизгодни за нея факти – че работата е извършена, нейната стойност и че е получена без забележки. В случай че ответникът е имал възражения по тази сделка, поради некачествено изпълнение или липса на представителна власт за лицата-получатели, то ответника е следвало да ги изложи незабавно. Фактът, че е подписал протокола, без да изложи никакви възражения, следва да се тълкува като неизгодно за него обстоятелство – признание, че работата е реално извършена и се дължи заплащане на възнаграждение в посочената стойност.

Ответникът не е ангажирал доказателства за заплащане на процесните фактури, поради което задължението по тях е дължимо. Не се установиха възраженията на ответника, че следва да се извърши отбив от цената. Не са ангажирани доказателства, че страните са уговорили преизчисляване на цената и издаване на кредитно известие, след което да се извърши отложено плащане на окончателната цена, както и срока за това, както и че е възразил срещу приемане на работата незабавно, поради забележки в количествено и качествено отношение. В гражданския процес недоказаният факт е неосъществен факт, поради което възраженията на ответника се преценяват за неоснователни.

По изложените съображения съдът намира, че ответникът дължи на

ищеца сумата от **16380лв.**, представляваща дължима главница по фактура №*/09.09.2021г., по договор за услуга от 01.06.2021г. за жътва на земеделска продукция за стопанската 2021 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване заявлението в съда – 09.02.2022г., до окончателното изплащане на задължението, поради което искът следва да се уважи изцяло като основателен.

Съгласно дадените указания в т. 12 на ТР № 4/2013 год., в полза на ищеца следва да се присъдят и сторените в заповедното производство разноски за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение. Срещу адвокатското възнаграждение е депозирано възражение за прекомерност, което е основателно. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че претендираното адвокатско възнаграждение надвишава значително предвидения минимален по Наредба №1/2004 г. размер в редакцията към датата на депозиране на заявлението, поради което следва да бъде редуцирано на 1021,40лв. Ето защо разноските в заповедното производство възлизат общо на 1349лв., от които 327,60лв. за държавна такса и 1021,40лв. за адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и направеното от ищеца искане, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в исковото производство съобразно представените доказателства - за държавна такса от **327,60 лв.**

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО между страните, че „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. *, **дължи на** „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, сумата от **16380лв.**, представляваща дължима главница по фактура №*/09.09.2021г., по договор за услуга от 01.06.2021г. за жътва на земеделска продукция за стопанската 2021 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване заявлението в съда – 09.02.2022г., до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена по реда на чл. 410 от ГПК заповед за изпълнение № 1749/21.03.2023 г. по ч.гр.д. №1591/2022 г. по описа на ВРС, 50 състав, **на основание чл.422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК вр. чл. 266 ЗЗД.**

ОСЪЖДА „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. *, **да заплати на** „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *6, сумата от **1349лв.**, представляваща сторените от ищеца разноски в заповедното производство, както и сумата от **327,60 лева**, представляваща сторени съдебно-деловодни разноски в настоящото производство, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____